

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/420/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213206884
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213206884.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná ako konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporkyni: E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., P. XXX/XX, v konaní zastúpená Valériou Giersberg, tajomníčkou Okresného súdu Komárno, o zaplatenie 220,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 29. apríla 2014 č. k. 7C/289/2013-44, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prerušil konanie vedené pod sp. zn. 7C/289/2013 do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/156/2013. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a skutočnosťou, že Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6Co/156/2013 zo 16. 10. 2013 predložil Súdnemu dvoru Európskej únie v Luxemburgu prejudiciálnu otázku v znení: „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offa preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“ a ďalším výrokom uvedeného uznesenia konanie prerušil do skončenia konania o tejto prejudiciálnej otázke.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ zdôrazňujúc, že navrhovateľ, ktorý podal odvolanie v konaní na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013 a v ktorom bola položená prejudiciálna otázka vedená Súdnym dvorom EÚ pod číslom C-558/13, zbral svoje odvolanie v celom rozsahu späť. Dôsledkom tohto späťvzatia je zastavenie odvolacieho konania a právoplatné ukončenie súdneho sporu. V prejednávanej veci preto teda neexistuje potreba odpovede na položenú prejudiciálnu otázku. Tvrdil, že v prejednávanej veci je možné naďalej pokračovať bez prerušenia konania. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Následne citoval uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10C/79/2013 zo dňa 05.09.2013 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21. 11. 2013, ktoré boli vydané v skutkovo a právne zhodných veciach. Čo sa týkalo merita prerušenia konania Krajským súdom v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/156/2013 uviedol, že krajský súd predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku a navyše nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a

nerespektoval skutočnosť, že aj prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199, 31.07.2007, s. 1-22. Tvrdil, že prejudiciálna otázka je vykonštruovaná a zavádzajúca Súdny dvor, nakoľko nerešpektuje prednosť nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a položil svojím uznesením hypotetickú otázku, tzv. otázku ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ. Okrem toho zdôraznil, že možnosti ex offio skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčené a podľa siedmeho bodu preambuly musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii. Z týchto dôvodov mal za to, že v zásade len súd rozhodujúci na poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. V spojitosti s napadnutým rozhodnutím a osobitne v spojitosti s položenou prejudiciálnou otázkou bolo nutné zdôrazniť, že označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ a to podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ. Nebolo preto možné podľa neho položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátnej právnej úpravy obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou s úpravou sekundárneho práva EÚ. S poukazom na uvedené argumenty žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a že spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP zrušiť, keďže zanikli dôvody pre ktoré bolo vydané.

Podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali. Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 109 ods. 2 OSP súd môže sporové konanie podľa úvahy prerušiť, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia, na nevyhnutne dlhý čas, pokiaľ neodpadne prekážka, ktorá bráni riadnemu pokračovaniu v konaní. Toto ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, čo znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení, pričom rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo. Okamžite po odpadnutí prekážky súd pokračuje v konaní.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP súd môže konanie prerušiť aj v prípade, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši predbežná otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Prerušenie sporového konania podľa tohto ustanovenia je odôvodnené v konaniach, v ktorých je konanie prerušené preto, lebo výsledok iného začatého konania môže relevantne ovplyvniť výsledok iného konania, toho, v ktorom bolo konanie prerušené. Tento záver sa uplatní najmä v prípade, ak toto konanie vecne (skutkovo) súvisí s týmto konaním, resp. môže významne ovplyvniť jeho výsledok, keď je vhodné vyčekať na výsledok tohto ďalšieho konania tak, aby sa súd vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v inom konaní, nedostal do rozporu s právoplatným rozhodnutím súdu. Všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ OSP musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prietahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS. 21/2000, z 20. septembra 2000).

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 28. 03. 2013 podal na Okresnom súde Komárno návrh na uplatnenie pohľadávky na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 220,59 eura s príslušenstvom v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Súd prvého stupňa napadnutým uznesením prerušil konanie až do skončenia konania o prejudiciálnej otázke predloženej Súdnemu dvoru Európskej únie uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/156/2013 zo dňa 16. 10. 2013.

Podľa zistenia odvolacieho súdu pred Súdnym dvorom EÚ pod C-558/13 prebiehalo konanie, v ktorom sa riešila otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci, ale uznesením predsedu Súdneho dvora EÚ zo 4. júna 2014 došlo k výmazu veci C-558/13 z registra Súdneho dvora, nakoľko Krajský súd v Prešove vzal svoj návrh na začatie prejudiciálneho konania späť.

Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že prerušenie konania vedeného Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 7C/289/2013 do skončenia konania vedeného pred Súdnym dvorom Európskej únie pod C-558/13, týkajúceho sa prejudiciálnej otázky predloženej Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013, je bezpredmetné, vzhľadom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ o výmaze veci C-558/13 z registra Súdneho dvora.

S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP zrušil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.